

**SŁUGA BOŻA KATARZYNA TEKAKWITA
LILIA INDIAŃSKIEGO SZCZEPU MOHAKÓW**

SŁUGA BOŻA KATARZYNA TEKAKWITA LILIA INDIAŃSKIEGO SZCZEPU MOHAKÓW

W dzisiejszym Stanie Nowojorskim Stanów Zjednoczonych Ameryki, w miejscowości Auriesville, zginął okrutną śmiercią męczeńską, z rąk Indian, święty Izak Jogues w roku 1646. W pobliżu tego miejsca położone jest Ossernenon, w którym osiem lat później, w roku 1656, urodziła się Tekakwita.

Matka jej była chrześcijanką ze szczepu indiańskiego Algonkwiniów, która dostała się do niewoli. Ojciec jej był poganinem. Będąc małym dzieckiem nieochrzczonym, Tekakwita straciła swoich rodziców. Mimo to zachowała swoją niewinność i rosła nie tylko w latach, ale także w pilności i czystości.

Mając lat osiemnaście, została ochrzczona przez misjonarza, który odwiedził tamtejsze indiańskie placówki. Imię jej chrzestne było Katarzyna, albo w jej języku indiańskim: Kateri. Było to w niedzielę Wielkonoćną.

Żli poganie czyhali na cnotę sieroty i prześladowali ją. Jesienią roku 1677 udało się jej uciec do Laprairie w Kanadzie. Tam stała się wzorem pobożności i gorącej miłości do Przenajświętszego Sakramentu Ołtarza oraz do Matki Najświętszej.

W święto Bożego Narodzenia 1677 roku przyjęła po raz pierwszy Komunię świętą. Odtąd Jezus Eucharystyczny stał się ośrodkiem jej myśli i miłości w ciągu całego jej życia. Kateri przystępowała do Stołu Pańskiego z tak wielkim skupieniem, że widok jej pociągał innych Indian do pobożności.

Modlitwy i ceremonie Wielkiego Tygodnia uczyły ją życia pokutniczego. Zaczęła ona biczować się i w wszelki możliwy sposób umartwiać swoje słabe, niewinne ciało, chcąc naśladować przykłady świętych Pańskich. Rozważanie bowiem strasznej Chrystusowej męki, z miłości dla nas poniesionej, sprawiło, że coraz bardziej szukała cierpienia i kochała je. Mimo to Kateri unik-

nęła przesady w swoich umartwieniach i ćwiczeniach dzięki posłuszeństwu wobec swojego kierownika duchowego.

Dzień 25 marca 1679 stał się pamiętnym dniem w jej życiu osobistym jak i w życiu jej szczerpu Indian. W dniu tym bowiem złożyła ona ślub dziewictwa. Jej akt poświęcenia się całkowitego dla Pana Jezusa wywarł zbawienny wpływ na Indian. Dziewczęta indiańskie starały się naśladować ją. Dorosłe niewiasty czy to zamężne, czy też wdowy zaczęły coraz bardziej podziwiać piękno cnoty czystości. Dobry przykład niewiast zwrócił uwagę mężczyzn na znaczenie religii dla zachowania czystości. Dobre te przykłady nie tylko pokazały im piękność pobożności ale także przekonały ich o tym, że można żyć według ideałów Chrystusowych. Do dziś dnia mówi się o dodatnim wpływie Tekakwity na życie religijne jej szczerpu.

Lecz Kateri nie miała długo żyć na tym łez padole. Poważnie zachorowała. Przez dwa miesiące męczyły ją gwałtowne bóle żołądkowe. Z pełną świadomością wciąż powtarzała w wielkich bólach: "Jezu, Kocham Ciebie!" aż śmierć ją uwolniła z cierpień dnia 17 kwietnia 1680. (Umarła prawie sto lat przed pierwszym rozbiorem Polski, 1772; albo przed powstaniem Stanów Zjednoczonych, 1776).

Śmierć Katarzyny Tekakwity stała się okazją do wyjątkowych manifestacji pobożności. Wszyscy uważali ją za świętą. Modlono się nie tyle za nią, ile do niej, prosząc ją o wstawiennictwo u Boga. Wnet przekonali się ludzie, że ich prośby, zanesione do Boga za jej pośrednictwem, zostały wysłuchane w sposób nadzwyczajny.

W roku 1931 rozpoczął się diecezjalny proces celem zbierania wiadomości o jej życiu. W wyniku tych dochodzeń, dnia 19 maja 1939 Papież Pius XII pozwolił na rozpoczęcie właściwych oficjalnych badań, koniecznych do późniejszej ewentualnej beatyfikacji. Dnia 12 czerwca 1942 dekretem Papieskim Katarzyna Tekak-

wita, dziewica indiańska szczepu Mohaków, otrzymała tytuł: Czcigodna Sługa Boża.

(Tekakwitha League, 30 West 16th Street, New York, N. Y., uprzejmie prosi, aby każdy, który otrzymał jakiegokolwiek łaski za pośrednictwem Sługi Bożej Kateri, o tym powiadomił Ligę.)

Modlitwy o beatyfikację Katarzyny Tekakwity

O Boże, który wśród różnych cudów łaski w Nowym Świecie dałeś nam Katarzynę Tekakwitę jako śliczną lilię niewinności, spraw, prosimy, za jej wstawienictwem, aby ta, która tak bardzo kochała Jezusa i Jego krzyż, doczekała się wnet wywyższenie na ołtarze przez Kościół święty, Matkę naszą, oraz daj, aby serca nasze zapalały coraz to silniejszym pragnieniem naśladowania jej niewinności i wiary, przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

O Boże, który cudownie strzegłeś niewinności służebnicy Twojej Katarzyny i udzieliłeś jej daru wiary i pokuty, daj, aby wszyscy, którzy wzywają jej wstawienictwa, otrzymać mogli, o co proszą, i spraw w ten sposób, aby wszyscy się dowiedzieli o Twojej łaskawości dla niej, i abyśmy mogli ją czcić na ołtarzach jako świętą w niebie. Amen.

(Zmów trzy Ojcze Nasz, Zdrowaś Maryjo, Chwała Ojcu.)

Panie Jezu, sław służebnicę Twoją Katarzynę Tekakwitę; o to Cię prosimy w Imię Twojego krzyża świętego.

Nihil Obstat
M. J. Grupa
Censor Librorum
Detroit, January 15, 1952

(Third Order Fraternity
1780 Mt. Elliott Ave.
Detroit 7, Michigan)

Imprimatur
Edward Cardinal Mooney
Archbishop of Detroit
January 22, 1952